

Datum

2021-07-27

Vår referens

Elisabet Carlsson

KAMMARRÄTTEN I
GÖTEBORG
Avdelning 3

INKOM: 2021-07-27
MÅLNR: 4664-21
AKTBIL: 1

Överklagande mål nr 6009-21

Förvaltningsrätten avslår överklagandet

Yrkande

Sennur Terzi Kaya yrkar att Kammarrätten beviljar prövningstillstånd samt lämnar det bistånd som det yrkas om i ansökan.

Skäl

Av förvaltningsrättens avgörande framgår att Sennur Terzi Kaya är helt bostadslös samt att hon har speciella svårigheter att på egen hand skaffa en egen bostad. Förvaltningsrätten bedömer dock att dessa svårigheter helt och hållet kan kompenseras genom att god man är behjälplig med anskaffandet av bostad.

De rättsfall som man refererar till (mål nr 4180-18) avses en person som inte är bostadslös – man skriver också att huvudmannen kan kompenseras med den hjälp som han erbjuds av bla sin gode man. I det andra ärendet (mål nr 854-17) framgår också att huvudmannen inte heller är bostadslös samt att man menar att vare sig huvudmannen eller gode mannen har gjort tillräckliga ansträngningar för att skaffa ett annat boende.

Jag menar att rättsfrågan främst handlar om hur långt uppdraget sträcker sig som god man. Om det verkligen ingår i den gode mannens uppdrag att anskaffa boende på den öppna bostadsmarknaden till sina huvudmän. Dessutom med kravet från socialtjänstens att söka boende på andrahandsmarknaden, inneboendekontrakt samt i hela landet.

Var i förarbetena eller i rättspraxis framgår det att det ankommer på den gode mannen att aktivt söka lägenhet och boende på den öppna bostadsmarknaden? Jag kan inte finna minsta skrivning i någon rättskälla att det är ett uppdrag som ska anses vila på den gode mannen.

Däremot skriver man i förarbetena från 1987/88 att den gode mannen ska hålla sig väl informerad om huvudmannen personliga angelägenheter och avhjälper brister i möjligaste mån.

Den gode mannen eller förvaltaren bör således hålla sig informerad om bl. a. huvudmannens boendeförhållanden, hans behov av vård eller social service samt omfattningen och behovet av sociala kontakter och rekreation. Om det konstateras brister, har den gode mannen eller förvaltaren skyldighet att så långt möjligt försöka se till att de avhjälpas. Kontakt kan då behöva tas med anhöriga eller sociala organ .Prop 1987/88:124

Jag tolkar det som att den gode mannens uppdrag är att se till att huvudmannens intressen bevakas genom att tex se till att han eller hon ställs i bostadskö eller genom att göra ansökningar om särskilda boende inom kommunen. Det går i vart fall inte, utifrån ovanstående formulering, att dra slutsatsen att god man ensamt ska ansvara för att ordna en bostad till sin huvudman. Att avhjälpa en brist genom att endast kontakta anhöriga eller sociala organ måste anses tala mot en sådan ansvarsfördelning. Hade lagstiftarens intentioner varit att vältra över att större ansvar på god man skulle en mycket tydligare formulering gjorts i förarbetena.

I SOU 2004:112 s 461 förtydligar man detta ytterligare genom att påpeka att godmanskap inte ska vara någon utfyllnad eller komplettering av socialtjänsten.

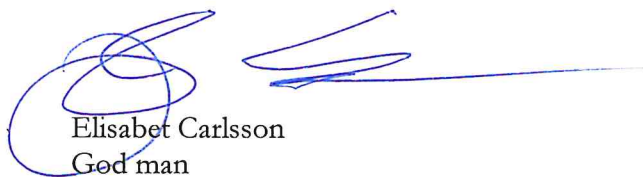
”En god mans uppdrag skall emellertid inte betraktas som en utfyllnad av de insatser som företrädesvis anser höra till socialtjänstens område. Tvärtom bör en god man med uppdrag inom det personliga området verka för att någon annan än han själv åtar sig att praktiskt utföra den efterfrågade sysslan. Ofta lär det vara fråga om just sociala myndigheter.”

Det torde innebära att gode mannen som ställföreträdare och intressebevakare inte skall utföra någon operativ verksamhet. Om den enskilde individen är i behov av hjälp i praktiska angelägenheter, såsom aktivt sökande av bostad, för att uppnå en skälig levnadsnivå, så torde det i slutändan vara socialtjänsten som har det yttersta ansvaret.

Nämnden lägger över sitt eget ansvar på den gode mannen att utföra sina egna plikter i detta ärende. Detta utan att närmare specificera vilket rättsligt stöd de har för detta påstående. Ett åtagande som dessutom är alltför omfattande för en god man som inte har tillgång till de insatser och resurser som socialtjänsten har.

Den praxis som nämns från kammarrätterna är inte heller tillfredställande då omständigheterna skiljer sig åt med vad som framkommit i detta mål. Omständigheterna är inte väsentligen lika. Det saknas därtill praxis som ger vägledning avseende frågan om hur långt ansvaret sträcker sig för en god man att anskaffa en bostad åt sin huvudman. Den praxis som idag finns kan inte hantera den frågan på ett erforderligt sätt. Det är därför av vikt att kammarrätten lyfter denna fråga då det finns behov av vägledning för framtida avgöranden.

Sammantaget yrkar vi att Kammarrätten ändrar Förvaltningsrättens beslut samt utreder frågan om i vilken skyldighet en god man har att söka och anskaffa boende på den öppna marknaden.

Elisabet Carlsson
God man